

אמנה (מס' 136) בדבר הגנה בפני סכנות הרעלה הנובעות מבנזן

אומצה בוועידה במושב החמישים ושישה, בג'ניבה, ביום 23 ביוני, 1971

ישראל אישרה את האמנה ביום 3 ביוני 1979

הפקדת כתב האישור נרשמה במזכירות ארגון העבודה הבין-לאומי ביום 21 ביוני, 1979

האמנה נכנסה לתוקף לגבי ישראל ביום 21 ביוני, 1980*

הוועידה הכללית של ארגון העבודה הבין-לאומי, לאחר שנקראה בג'ניבה על ידי הוועד המנהל של משרד העבודה הבין-לאומי, ונתכנסה למושב החמישים ושישה ב-2 ביוני, 1971;

לאחר שהחליטה על אימוצן של הצעות מסוימות בדבר הגנה בפני סכנות הנובעות מבנזן, שאלה המהווה את הסעיף השישי בסדר יומו של המושב;

לאחר שהחליטה כי הצעות אלו ילבשו צורה של אמנה בין-לאומית, מאמצת ביום זה, עשרים ושלושה ביוני לשנת אלף תשע מאות ושבעים ואחת, את האמנה שלקמן, שתיקרא "אמנה על בנזן, 1971".

סעיף 1

אמנה זו חלה על כל הפעולות הגוררות חישופם של עובדים:

- (א) אל פחמימן ארומטי, בנזן C_6H_6 , יכונה להלן "בנזן";
 (ב) אל מוצרים ששיעור הבנזן אשר בהם עולה על אחוז אחד למאה מנפחם, יכונה להלן "מוצרים מכילי בנזן".

סעיף 2

- כל אימת שנמצאים לדורשהם מוצרי חליפין בלתי מזיקים או מזיקים פחות, יש להשתמש בהם תחת בנזן או מוצרים מכילי בנזן.
- ס"ק 1 לסעיף זה אינו חל על:
  - ייצור בנזן;
  - שימוש בבנזן לסינטיזה כימית;
  - שימוש בבנזן בדלק מנועים;
  - עבודות אנליזה ומחקר המבוצעות במעבדות.

* פורסמה בכתבי אמנה 883, כרך 26 עמ' 449, שם מובאים גם הגרסאות באנגלית וצרפתית, שדין מקור לשניהם, ראה סעיף 22 להלן.

על אמנות עבודה בינלאומיות כמקור לפרשנות, ראה פסה"ד בפרס 10.15.01, לכרך ב' בקובץ, הון בכללי פרשנות, תחת הכותרת "על היזקקות למקורות ארים".

בדב"ע שם/4-18, ההסתדרות הכללית ואח' - עיריית ת"א; פד"ע כרך י"ב, עמ' 52, נפסק כי אמנה בינלאומית אינה הופכת לחלק של המשפט הפוזיטיבי, על-ידי אישורה על-ידי ישראל. אך יחד עם זאת, ההנחה היא שמדינת ישראל מכבדת את חובותיה במשפט הבינלאומי ואינה מחוקקת תוך הפרתו. יודגש שבתחום משפט העבודה הבינלאומי ואישור אמנות עבודה בינלאומיות, הולכת ישראל, מאז החלה לאשר אמנות אלה, בדרך מיוחדת. הדרך היא, הפניית תשומת הלב של הכנסת לכוונה לאשר אמנה בהקשר לדבר חקיקה. על כן, במידה והדבר תלוי בפירוש החוק, במסגרת המותרת לכך - יש להימנע מפירוש המביא להפרת המשפט הבינלאומי המחייב את המדינה, בג"צ 103/67, "דה אמריקן אירופין בית-אל מישן" נ. שר הפנים ואח'; פד"י כרך כא(2), עמ' 325, בעמ' 333; ע"א 65/67, דנותה קורס ואח' נגד וולף קירשן; פד"י כרך כ"א(2), עמ' 20, בעמ' 26.

הוא הדין להמלצת עבודה בין לאומית, ראה דב"ע לג/9-3, "צרי" - ריקס; פד"ע כרך ד', עמ' 447, בעמ' 492, בו נאמר כי בית-הדין ער לכך שהמלצת עבודה בין-לאומית אינה מהווה מקור לזכויות וחובות במשפט הישראלי, אך משבאים לקבוע מה מתיישב ומה אינו מתיישב עם "מושגי יסוד של יחסי עבודה", מותר ומותר ללמוד מההמלצת, שהרי ודאי משקפת היא את הרצוי, ובשום אופן אינה משקפת את הפסול.